

Van: Basta! <basta.org@telenet.be>
Aan: Basta! <basta.org@telenet.be>
Datum: 02/15/2010 11:07 AM
Onderwerp: Basta!-Nieuwsbrief Nr. 35

2010: het Europees jaar van de armoedebestrijding en de valse start van het Antwerpse college.

Armoede is in Europa, in Vlaanderen, in Antwerpen, een toenemend gegeven. Er is de 'klassieke', armoede van mensen die aan de rand van de samenleving zweven en daar moeilijk, en met vallen en opstaan uit geraken. Er is de armoede van mensen die van generatie op generatie wordt doorgegeven. Er is de 'nieuwe' armoede van gefailleerde boeren en andere zelfstandigheden wiens sociale beschermingsstelsels nooit toereikend waren. Er is de nieuwe armoede van gepensioneerden wiens wettelijk pensioen lang niet meer de kosten van het levensonderhoud dekt. Voor de opnamekosten in een rusthuis is een pensioen vaak al helemaal onvoldoende. Er is de groeiende armoede bij het stijgend aantal eenoudergezinnen. Er is de dreigende, nieuwe armoede van – steeds meer en langduriger – werklozen. Er is de nog grotendeels verborgen armoede bij delen van de migrantengemeenschappen waar ook de onderlinge solidariteits-mechanismen steeds minder en minder voldoen om uit te armoede te geraken. Er zijn de nieuwkomers die na hun regularisatie bij gebrek aan ondersteuning en activeringsmogelijkheden in de armoede dreigen geïnstalleerd te worden ... Er is, er is, er is...

De oorzaken van armoede, de mechanismen die haar bestendigen zijn veelvuldig en vaak complex. Feit is dat weinig mensen in armoede zelf oorzaak zijn van hun armoede. Feit is eveneens dat mensen in armoede slechts zelden of niet op eigen houtje uit de armoede geraken. Structurele maatregelen maar evengoed ondersteuning- en begeleidinginitiatieven op maat en met de mensen, kortom een gedifferentieerd armoedebelief, zijn dan nodig. De besparing van 30 miljoen euro op de OCMW-begroting – ongeveer 6 % - bovenop de lineaire besparing van iets minder dan 3% die alle stedelijke administraties opgelegd kregen, hypothekeert men de ontwikkeling en ontplooiing van aanzienlijke delen van de groepen. Men onttrekt groepen mensen de mogelijkheden om mits ondersteuning, een weg uit de armoede te zoeken en maken. Besparen op armoedebestrijding kan op korte termijn een financieel evenwicht en voor bepaalde partijen politiek gewin op leveren: op niet eens zoveel langere termijn levert dat een sociaal deficit op dat maatschappelijk – en financieel - nog veel meer zal kosten.

- het hele budget om de regularisatie op te vangen wordt afgeschaft: zonder deze ondersteuning zal een niet onaanzienlijke groep onder de nieuw geregulariseerden de stap naar een zelfvoorzienend bestaan in deze stad niet kunnen zetten. Daarbij zal de overwegend negatieve perceptie die rond deze groep nieuwkomers gecreëerd wordt hun integratie in deze stad niet vergemakkelijken
- het budget voor financiële en andere bijstand wordt met 12 miljoen gereduceerd. Daarbinnen wordt het budget voor het equivalent leefloon meer dan gehalveerd en teruggebracht tot 6,8 miljoen euro. Het zijn juist ondersteuningsmodaliteiten als het equivalent leefloon waarop Antwerpse niet-Belgen zoals erkende vluchtelingen, geregulariseerden ... een beroep kunnen doen als er onvoldoende andere inkomsten zijn: in een tijd van crisis en ontslagen en van een toenemend aantal nieuwkomers hierop drastisch besparen is de gezamenlijke toekomst met deze mensen in de stad zwaar hypothekeken.
- waar het vooralsnog niet duidelijk is waar juist 10 miljoen op o.m. werkingskosten bespaard zal worden, valt te vrezen dat bepaalde ondersteuning- en activeringstrajecten hierdoor een inkrimping zullen kennen; wat dan weer zou resulteren in minder begeleidingsmogelijkheden
- waar er een - relatief kleine - extra personeelsinkrimping komt ten bedrage van ongeveer een half miljoen euro zal dit de werkdruk en case-load waar veel OCMW-medewerkers nu al mee te kampen hebben, er niet op verlichten.

Het stelt ons enigszins gerust dat het Antwerpse OCMW een tekort van 30 miljoen budgetteerde om de zo nodige armoedebestrijding vorm te geven. We begrijpen ook de herhaalde, en deels terecht, klacht van het stadsbestuur t.o.v. de hogere overheden omtrent het gebrek aan financiële ondersteuning m.b.t. een aantal aspecten van armoedebestrijding. We vinden het echter niet aanvaardbaar deze besparing door te voeren. Het bestendigt en creëert nieuwe armoedevallen. Waar de besparing op korte termijn enige financieel en vooral plat politiek gewin kan opleveren zal dit zich op middellange en lange termijn wreken op maatschappelijk vlak. Dit kunnen we niet laten gebeuren.

Als middenveldorganisaties en individuen die werken en wonen in deze stad zijn we, van ver of dichtbij,

betrokken bij het welzijn van de hele stadsbevolking. Besparen op armoedebestrijding is besparen op het welzijn van een deel van die bevolking; is bijdragen tot de verdere dualisering van de Antwerpse samenleving.

We vragen de Antwerpse gemeenteraadsleden dan ook om de begrotingswijziging zoals die voorligt, niet goed te keuren en een volwaardig armoedebestrijdingbeleid, zoals voorzien in de OCMW-begroting vorm te geven. Je kan deze vraag ondersteunen door de petitie te tekenen van Stop Armoede Nu op www.stoparmoedenu.be. Bovendien geven we de gemeenteraadsleden rendez-vous voor de volgende gemeenteraad : 1 maart 2010, 18.00, Buideldrager. En verder vragen we U deze brief en oproep zo ruim en breed mogelijk te verspreiden.

BastA!